

tægtslov, men bestemmer samtidig, at den ikke skal træde i Kraft, før man har berøvet Staten andre af de Indtægter, den har for Øjeblikket. Og til Fordel for hvad er det saa, at denne nye Indtægtslov skal træde i Kraft? Ja, det er til Fordel for en Nedsættelse af de indirekte Afgifter, ogsaa ganske i Modsætning til, hvad man ellers maa anse for rigtigt: man bør, hvis det er praktisk gørligt, beskutte Forbruget, men ikke Opsparingen. Dette Lovforslag fremmer derimod en Formueopspisning til Gunst for Forbruget, for at gøre Forbruget saa billigt som muligt. Jeg kan ikke se andet end, at dette Lovforslag i national-økonomisk Henseende maa virke skadeligt.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslagene til grundig Overvejelse i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat.

Brandes: Den Revisionsbestemmelse, der findes i Loven af 10. April 1922, vedrører de vigtige Paragraffer i Loven angaaende Satsene og angaaende Fradragene, og det synes mig derfor ikke rimeligt, naar man bebrejder den højtærede Finansminister, at han af denne Revisionsbestemmelse har taget Anledning til at foreslaa andre Ændringer i den paagældende Lov. Naar der siges, at Revisionsbestemmelsen skulde virke hen til, at Satsene blev formindsket, saa var det et fromt Ønske fra Rigsdagens Side den Gang, men jeg tror ikke, at nogen i Virkeligheden lod sig narre af, hvad der da skete; der var ikke mange, som troede paa, at en saadan Nedsættelse vilde finde Sted. Den daværende Finansminister modtog Revisionsbestemmelsen, men jeg tør paastaa: uden Begejstring og uden stor Tro til, at det skulde lykkes at komme til en væsentlig Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten. Hvad den højtærede Finansminister nu har gjort, er kun paa ny at komme med Loven til Rigsdagen og at foretage visse Ændringer deri, som ikke har gennemgribende finansiell Betydning og, med en enkelt Undtagelse, heller ikke gennemgribende teknisk Betydning. Imidlertid gik det jo saaledes i Folketinget, at de to Partier, som er i Mindretal i Folketinget, det konservative Folkeparti og Partiet Venstre, ikke gik ind paa, hvad man kalder en Realitetsforhandling om Lovforslaget, men afviste Forslaget ud fra den Betragtning, at det egentlig slet ikke burde være fremsat, og at der ikke var nogen som helst Grund til at forhandle om det; en saadan Forhandling vilde være ørkesløs, og man af-

viste den derfor. Til Landstingets Ære har det vist sig, at de to Partier her har desavoueret deres Meningsfæller i det andet Ting, har erklæret, at de er villige til en Forhandling, til en grundig Overvejelse af Ændringerne og altsaa til at gaa til en Udvalgsbehandling, som man i og for sig næsten skulde have troet, de vilde have nægtet, og da den højtærede Finansminister har erklæret, at han er villig endogsaa til stor Imødekommenhed overformulige Ændringsforslag, maa man gaa ud fra, at en saadan Forhandling vil finde Sted, og det forekommer mig da, at man kan nære noget Haab om, at den vil føre til et Resultat. Ganske vist, hvis man vil tage Sagen saaledes, som det ærede veltalende Medlem, der er Ordfører for Partiet Venstre, det 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), tog den, nemlig som en saa stor Sag, at man skulde tage hele Landets nuværende økonomiske Forfatning med ind i Forhandlingen og overveje, hvilke Muligheder der var for en Indskrænkning af Udgifter og derved en Formindskelse af Indtægter og følgelig Nedsættelse af Byrder for Befolkningen, saa tror jeg ganske sikkert, at den Udvalgsbehandling, som man nu kan imødesee, vilde strække sig ud over den Tid, som Rigsdagen er samlet. En saadan Forhandling kan efter min Mening ikke finde Sted om et Forslag af saa indskrænket Betydning, som dette har. Den maa finde Sted med Finansloven for Øje og med Inddragelse af alle de Synspunkter, der kan være gældende for denne Sag. Da jeg nu kender det ærede Medlem fra tidligere, er jeg vis paa, at han heller ikke har ment at ville lægge Sten i Vejen for den Forhandling, som nu skal finde Sted. Det er kun et almindeligt Udtryk fra det ærede Medlem før, at det var heldigt, om man kom til en Formindskelse af Befolkningens Byrder. Men ved Behandlingen af dette Forslag er det ganske umuligt at gaa saa vidt, som det ærede Medlem vil; man maa tage Forslaget, som det foreligger.

Det forekommer mig dog ikke at dreje sig om særdeles store Ting. Det drejer sig om en Overvejelse af Satsene og af Fradragreglerne, om en Forhøjelse af Børnefradragene og en Formindskelse af de almindelige Fradrag. Derom kan man dog forhandle, og da alle ønsker, at Børnefradragene skal forhøjes — det blev endda udtalt af Hr. N. Neergaard i Folketinget —, vil dog dette efter al Rimelighed kunne finde almindelig Billigelse her i Tinget. Hvor langt man saa videre skulde strække sig, og hvad man skulde sætte i Stedet,